

עין
בר

[illegible]

מִזְמֶה רַע"י

לְבִית הַקְּבֵרוֹת דִּמְסַקָּא לֹא
אִי אֵיכָא תוּמָא חֲתָחִי אִי לֹא מִתְחַמָּא
אֲמַרְיָן דַּמָּת מוֹמָא חֲתָחִי דְּרַךְ מִקְּוִין
לָנֹעַ הוּא וְלֹכֵךְ בְּעֵי עֵין אִי דִישְׁמִין
וְדֹא לֹאִיכָא תוּמָא חֲתָחִי נֹף אֲחֵד
עַל אֵלֶּיךָ וְיֵשׁ הַפֶּרֶס בֵּין נֹף לְחִבְרִי
וְנִין יָדוּעַ בְּלִפְנֵי מִקְּוִין יִשְׁנֵה וְיֵהֵב
וְאִי אֵיכָא לָפֶרֶס גְּבִי אֲכֻנִים שֵׁם
אֲכֻנִים וְאֵלֶּיךָ וְהַבּוּלוֹת וְהַגְּדֵר:
מִנְפָּה אֲדָם בֵּית הַפֶּרֶס וְהוּאִי־
דִּמְסַתְמָא לֵיכָא לִמְמַד
שֶׁהֵיכָה מְהַרְשֵׁה לֵב הָמָּה וְלֵיכָא
לְחֻזְקִי מִקְּוִין טַעֲוֹר בְּעוּמָה מִסְפָּק
אַלֵּא חֲכָמִים חֲמִמְרוּ מִשּׁוֹם חוּמְרָא
דְּטִירוֹת וְעוֹשֹׁם הֵי קִילִי (ו) לֵיכָא
סְפִיקָא דְּלוֹרִיכָא הֵם אֲמַרְו וְהֵם
אֲמַרְו וְלֹא הִי גִילִיִּים לְחֻזְקִי מִמֵּין
בְּעוּמָה יִשְׁתַּחֲוֶה דְּמֹא הֵיכָא
לֹא מִיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׁמָה הָמָּה בְּעוּמָה חֲתָחִי
מְהַרְשֵׁה וְעַן הִדִּין אֲפִילוּ נִפְחֹת לֹא
רַךְ יֵשׁ אִם חוּמְרָא דְּטִירוֹת
שֶׁהֵמִירוּ חֲכָמִים דְּבִרֵּי וְחֲמָלִי לֹא
חֵישׁ שִׂיחָא מִתּ בְּקִרְקַע וְאִין טַעֲוֶה
וְהַטְמָח בְּחֵלֵה אִי מִי בְּלִפְנֵי מְהַרְשֵׁה
מִן הַלְעִידִי הֵם מְטַמְּאִין לְאֵלֶּם בְּחֵלֵה
אַלֵּא שְׁמַע מֵינֶה לֵב בְּעוּמָה בְּחֵלֵה:
יֵשׁ בַּה אֵינִיּוֹת מִשְׁנַחֲשֵׁה בַּה
קָבֵר אִין בַּה אֵינִיּוֹת בִּידוּעַ
שֶׁאֲבֵר לַהֲמִי קָבֵר. דְּתִנְחִי הַסֵּם
(וּסְפִיקָא דְּהַלְלוֹת פִּי'') שְׁדֵה שֶׁאֲבֵר
קָבֵר אֵינִיּוֹת יִשְׁמַע לֵב נֹעַע וְכַוֵּן
שְׂרָאִיָּה לְאֵילָנוֹת וְיֵשׁ לָנוּ לִימַר

יְבִינוּ חֲנָאֵל

סיפא דידוע וכן ז"ל נפי הקוערס:
מבראי דראמר עולא דעומדר
 אכל כשדה שנמרש בה קבר אין גרין
 תרומה: **שפעטירין בה אם תפסיס**.
 וכן ובאין אנשי המקום (ו) אקפלין
 לפי כנביאוס ממקום רחוק דלגלו אבא
 דקמני מנפה אדם בית הפרס כשנמרש
 ואינו יכול להכנס בה כנפיהה דמעמנה
 דמתקני בה מלא שדה מלייניה דמליני
דאמר. לעולם לא היו בחוקת שנמרש
 והאי דקמני דידוע שנמרש בה קבר
 שנמרש לא בעי לויין: **אין בה אינוס**
 טומאה מבחול לאינוס אלא היה האילני
בבבולין. על שום הריס דודאי ליכא

(א) שם המשנה ליתא והגמרות.

沉

אין בעצמיות אין לרץ ציון ואי גבי יום טוב מירי הבריחה איכא
(לפרש אקור לציון) ו אקור לערוב ביום טוב:

ממטמא בצמג דהבי הלכה למשה
ממטי כדאמרין בשמיטת חולין (חולין
דף קט:) **שאינו** משמא באהר.
א' כגון תרודו רקב כדליתא כהנור
הכורטב (חולין דף קט:) ושם
שנחשב זה קצר כדלקמן בשמעתין
ושאינו איכא ספק טומאה שמטמא
בדיסט כלל נגיפה לא הריסוס ניון
הדיסט לא מילתא דשמיטא היא
שירדוס ע קנא שטומאה עליו וכן
לא התמירו כחמים לניין משום היסט:
אילין הדיסקר ע"ה הארין. קמון
לביט הקבוצות דמספקא לן
אי איכא טומאה תתחיי אי לא מסתמא
לאמרין דמת תתחיי כיון דדקר מקום
לעטע הוא ולכן בעי ניון ע"ה דידעינן
ודאי דליכא טומאה תתחיי טף אחד
של דיון ויש הפרש בין טף לחבירו
ומאי דלען צלחא מקום שיש וכן
נניין איכא לפרש גבי אבנים שיש
לאבנים זו אלל זו הבולטות מן הגדר:
מנפה ארס בית הפרס והיילר.
מנפה ארס בית הפרס והיילר.

עושה בית

מלא מענה מאה אמר
באהל ^ו והאמר רב
מנפח אדם בית הפר
אמי משמיה דעולא
שנידש מהור אמר ר
בשרה שאבר בה קבר
בה קבר ושדה ^ו שנה
קרי ליה אין והתנן ^י
שרה שנאבר בה קבר
קבר ^י ושדה ^י [בוכין מ] ^י
בר אבא משמיה דעולא
בה מתים ומעמא מ
יאוש בעלים נגעו ב
קבר לא בעי ציון ור
מצויינת ואין ידוע מה
^י בידוע שנדרש בה ק
שאבר בה קבר ^י ר' יהו
זקן או תלמיד לפי ש
אמר רב פפא כי תני
בה קבר דצינוה ^י
שנדרש בה קבר אין ב
בה קבר וליחוש דלמ

מבראי כדאמר עולא בעומדין על הגבולין הכא נמ

אכל בשרה שנחש בה קבר אין צריך לזין ולא מטמא בזהל דנימא
 להלכה וזבין אשוי הקום (ו) ומקבלין אותו ורומזין אותו שם וקורבין
 להם שהביאום ממקום רחוק נדלדל אבר ונפל שם ומתיאשו אלו על אלו
 ודאמי מנפח אדם היה הפרס כשנחש: ואינו יודע מה עיבד. אי על
 קרבניו יכול להכנס בה נפחיה דמנפח בזהל: **וע שם איננות בידוע**
 מודקדקתי בה מלא שדה מלויינת דמליינין בית הפרס שנחש: אין בה
 לעולם לא הוי בחוקת שנחש עד שיהא שם וקן אי מ"ח שיהא
 והוא דקמי בידוע שנחש בה קבר שדה שאבר בה קבר ויחיה לא
 שנחש לא בעי לזין: אין בה איננות בידוע שאבר בה קבר. וזה נה
 טעמא מנחך לאיננות אלא אין איננות והוי שדה שאבר בה קבר
 ונבדילין של שבות הניס דוראי ליבא מנפחיה מברא דלא קברי איש

משקיץ בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

קרי עליה ופס דרך. שמהפך בשעות אי זה מהן להקשות אי זה מהן שלא להקשות: אבל מיינין על הפדרה. שפ"פ שאינה אלא עשם אחד מטעם שומאח בזהל: רוב בנינו. כגון עצמות גדולות כגון הוליות אפ"פ שאין בו רוב מנינו: רוב מנינו. רוב הפחמות

ואש"פ שאין זו רוב צנתי: אין מליצין על הוודאום. הואיל דברור לכלי עלתה דלית ביה טומאה ודלית לא מטעמי בנאותו מקום טהרות: אבל מליצין על הפסקות: שם עליהן אהל כןן סככות ופרעות (ה) הפסקות להר"ר הקצרות לבית הקברות דמפסקא לן בהו טומאה לכיון דיש עליהן אהל רגילים לקבור שם במקום נעם:

עומדין ציין במקום
את הטהרות ידואין
ומאחא שלא לחפסיד
מן המא אינו מלמא
אלו עוממאנא באהל

הוא תחת השליון
מזה לננומארה

הנהגתו של משה רבינו, שהיה מוכן להקריב את עצמו על אלו שהיו חסרי חסד, מראה לנו דוגמה לדרך הנכונה להתנהגות. משה רבינו היה מוכן להקריב את עצמו על אלו שהיו חסרי חסד, מראה לנו דוגמה לדרך הנכונה להתנהגות.

ישראל עליו

וְשָׁרָה שְׂמָרָה בָּהּ
שָׂרָה בִּשְׁרָה רַב הוֹשֵׁעַ
אָמַר בְּרִיךְ שֶׁמִּפְתּוּרֵין
אָמַר אֲבִימִי מִשּׁוֹם
וְשָׂרָה שְׂנַחֲרָשׁ בָּהּ
תֵּנִיא ^במִצָּא שָׂרָה
סִיבָה יֵשׁ בָּהּ אֵילִנוֹת
אֵין בָּהּ אֵילִנוֹת בִּידוּעַ
הָ אָמַר עַד שִׁיָּהָ שֵׁם
יֵין הֶחֱל בְּקִיָּאֵין בִּרְבֵּר
הָיָא בְּשָׂרָה שְׂאֲבֵר
בָּהּ אֵילִנוֹת בִּידוּעַ
אֵילִנוֹת בִּידוּעַ שְׂאֲבֵר
אֵילִנוֹת מִגּוּזָא וְאֲבֵר

י"ב שאבד ב"ב

ורלמא
ירשה סלקיה לעומאה: שלשה בית הפרס הן. שאין הולכין בו ארכלי
גבור שבאין שדה מקור לעיר ונפטרין אלו שהביאום ממקורן והולכין
הוא: ועטמא מאי. חוששין ביה מאסו טומאה: משום יאוש בעלים.
והיחזירוהו שם: ושדה שנחרש בה קבר לא נעץ. קרן דקא מתנחלה אם
שדה שנחרש בה קבר ויכול לילך בניפות ואם מפני שנאחד בה קבר
נחרש. השדה לצורך האילנות ויכול להלך שאינו מטמא בזה. לחמא
יילנות בידוע שאחד בה קבר. ולא נחרש טומאה בזה: רבי יהודה
בידוע שנחרש: אמר רב פפא. לעולם בית הפרס שנחרש לא נעץ יין
ר' יע' בה אילנות בידוע שנחרש. לחמא שנייתו ונעלום בית הפרס
ל: וליחוש דלמא אילנות מנוזי' וטומאה מאבראי. ולא נחרש במקום
נחרש ואחאי קאמר בידוע שנחרש בה קבר: בעומדא אילנות על
גזרות הרבים אלא בין האילנות הויא טומאה ונחרש בשביל האילנות:
ורלמא

ידיו ציון במקום סומא עמם של להפסיק את הטרדות אלא מרחוק מעט. זאת מרחוק
כיבה המוטף, שדה שנשרש שדה קבר ושנאבד שדה קבר ודוד בוכים. פתח האכלות פתח
זה. קבר בחוכה כר זה וטמא במגע ובמשא ובאהל. מאי שדה בוכים, שדה שמפטיח
זה. ומקטילן שדה שנשרש זה. קטל אבי ציון, והחתיים מצא שדה מצונית אתו ידוע
ודר שאבד שדה קבר ועציו, אם יש לה אילנות כידוע שאחרי צעירות נחש אתו הקבר.

מסורת הש"ס

[illegible]

רה אור השלם

זבח תודה יכבדני
ס דרך אראנו בישע
הים: חבליים ג בנ

Abstract

הגזרות הב"ח
 רש"י ז"ה אצל מתיין
 נגון פסוקים ופרשנות
 מובנית לרשות הרבים.
 ע"י מרש"י במס' נדה
 פ"ג ח"ל אלו הדין
 האלו ואלו סמך לך
 הקבוצה ויחזק
 גרמני בין המהמט
 רמס"י: (ב) רמס"י
 מתיין: מ' ונחל חמס
 קיס מ' י"ב לשון
 י"ב נגון ר' ונחל
 ע"י שכן דרך כמתיין
 אלו עם אלו מלס כרס
 בחס"י ק"ס ע"י נדה:
 רמס"י ז"ה א"ן מ' אסור
 י"ב דאסור לטעות:
 ז"ה מנחם מ' ומסמ
 הקולו דכיון דלכא
 מסמ:

גליון הש"ס
 ש' ר"ה יש בה אהבה
 אי נמי בידוע לאו
 א. עין נדה דף סד
 תוס' ד"ה ע"ג כולם:

הגהות הגר"א
 ג' שערות שערות
 און מן הגדר כלל
 ה בפתח דלעות ס"ח
 ו יונקד נד ב ופי'
 ט באלות שסו'
 שנתחדש לל שאלד:
 זכר. י"ב וכתוספת
 ד' דלעות גרסין
 ו וכן פ' בערוך למד
 ס"א:

**הגהות מהר"ב
רנשבורג**